

جمهوری اسلامی ایران

وزارت جهاد کشاورزی

سازمان حفظ نباتات کشور

راهنمای شناسایی و ردیابی

آفت قرنطینه خارجی

ویروس لکه حلقوی میخک

CRSV

Carnation ring spot virus

تهیه و تنظیم:

احمد چراغیان

دفتر پایش و تحلیل خطر

1404

ویروس لکه حلقوی میخک

Carnation ringspot virus

Virus Group: Virus

Family: Tombusviridae

Genus: Dianthovirus

Synonyms:

carnation ringspot dianthovirus

Common name:

CRSV

Anjermozaick virus

اهمیت اقتصادی:

CRSV زمانی گسترده بود و یک بیماری اقتصادی عمده شاخه بریده میخک و میخک گلدانی بود. علاوه بر علائم شاخ و برگ توصیف شده، بیماری CRSV همچنین باعث ایجاد گل‌های انحرافی می‌شود که قابل فروش نیستند.

(Hakkaart, 1964)

بر این اساس، تلاش جدی برای کنترل CRSV توسط بهداشت، نمایه سازی و کشت نوک مریستم در سراسر جهان در دهه 1970 آغاز شد. در نتیجه، بیماری CRSV در میخک امروزه نادر است و احتمالاً این ویروس تأثیر اقتصادی قابل توجهی ندارد. لازم به ذکر است که نمایه سازی برای CRSV و کشت نوک مریستم باید ادامه یابد تا اطمینان حاصل شود که CRSV دوباره ظاهر نمی‌شود.

تأثیر اقتصادی CRSV بر میوه‌های هسته دار و سایر محصولات باغی در اروپای مرکزی نامشخص است. هیچ مطالعه‌ای برای تعیین اثر CRSV در غیاب سایر ویروس‌ها بر روی این میزبان‌ها انجام نشده است. لذا با توجه به اهمیت قرنطینه‌ای آن در لیست آفات قرنطینه‌ای ایران و بسیاری از کشورهای قرار گرفته است.

میزبانها:

Major hosts (میزبان های اصلی):

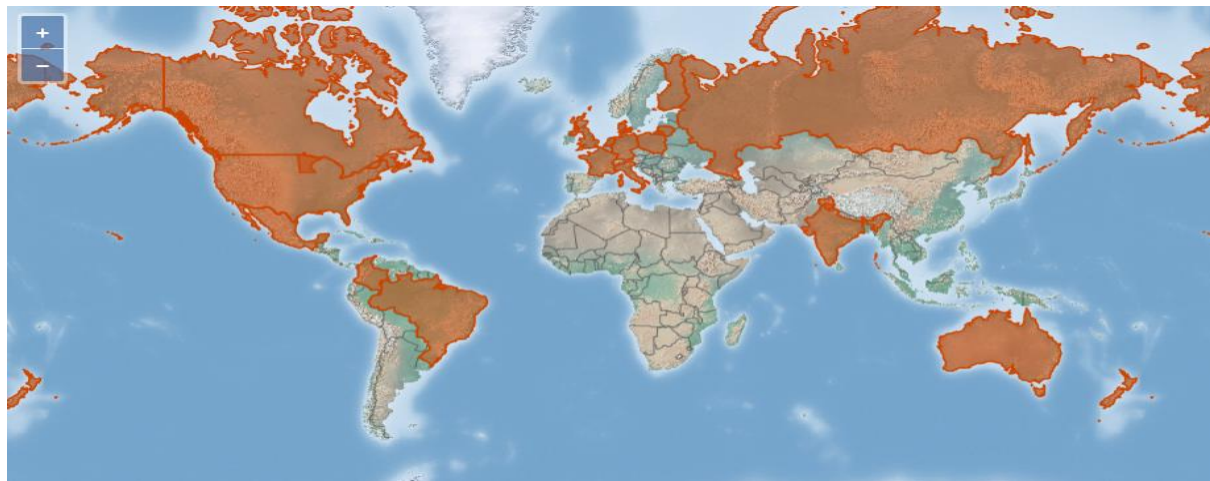
Dianthus (carnation), *Dianthus barbatus* (sweet williams), *Dianthus caryophyllus* (carnation), *Malus sylvestris* (crab-apple tree), *Prunus avium* (sweet cherry), *Prunus cerasus* (sour cherry), *Prunus domestica* (plum), *Pyrus communis* (European pear).

Minor hosts (میزبان های فرعی):

Prunus salicina (Japanese plum), *Vitis vinifera* (grapevine).

پراکنش جغرافیائی:

اروپا: دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، ایتالیا، لیتوانی، هلند، لهستان، روسیه، انگلستان، آسیا: هند، آمریکای جنوبی: برزیل، کلمبیا، آمریکای شمالی: آمریکا، کانادا، مکزیک، اقیانوسیه: استرالیا، نیوزلند

نقشه پراکنش بیماری ویروس لکه حلقوی میخک

شکل شناسی:

CRSV دارای ذرات ویروس ایکوسادرال 32-35 نانومتری با تقارن $T=3$ است (Kalmakoff and Tremaine, 1967). این ذرات دارای سطح دانه‌ای مشخصی شبیه به سطحی از جنس‌های Tombusvirus و Carmovirus هستند (لومل، 1995). ویروئید از 180 کپی از پروتئین کپسید 37 کیلو دالتون تشکیل شده است. این پوسته پروتئینی را تشکیل می‌دهد که RNA های تک رشته ای ژنومی 4 کیلوبایتی و 1.5 کیلوبایتی را بسته بندی می‌کند (کنندال و لومل، 1992؛ ریابوف و همکاران، 1994؛ لومل، 1995).

ویروئیدهای CRSV در ساکارز به عنوان یک گونه منفرد با ضریب ته نشینی S_{20,w} 132 (هولینگز و استون، 1965) و تراکم تعادل 1.366 گرم بر سانتی متر مکعب در CsCl رسوب می‌کنند (هولینگز و استون 1970). وزن مولکولی یک ویروئید، با فرض اینکه هر ذره دارای یک کپی از RNA-1 و RNA-2 باشد، M_{Da} 8/2 است (Kuhne و همکاران، 1985؛ Tremaine و Dodds, 1985). مشخص نیست که آیا یک ویروئید حاوی یک نسخه از هر دو بخش ژنومی است یا اینکه یک ویروئید حاوی یک نسخه از RNA-1 و دیگری حاوی سه نسخه از RNA-2 است (همیلتون و ترمین، 1996). ذرات CRSV توسط فعل و انفعالات RNA-پروتئین و برهمکنش‌های پروتئین-پروتئین وابسته به pH تثبیت می‌شوند (Tremaine and Ronald, 1976). هنگامی که PH از 5.0 به 7.5 افزایش یابد، ذرات به آرامی متورم می‌شوند. EDTA همچنین باعث تورم ذرات می‌شود در حالی که یون‌های Mg^{2+} و Ca^{2+} از تورم ذرات جلوگیری می‌کنند. ذرات CRSV دارای نقطه ایزوالکتریک 5.1 pH هستند (همیلتون و ترمین، 1996).

چندین سویه مختلف CRSV با ویژگی‌های تجمع متمایز متمایز می‌شوند. CRSV-A در خوشه‌های 12 ذره ای با فرض تقارن ایکو وجهی جمع می‌شود. این واحد 12 ذره ای می‌تواند دانه‌های مرتبه بالاتر را تشکیل دهد. سویه‌های CRSV-N و R- توده‌های شبکه‌مانند دوبرعده‌ای جایگزین را تشکیل می‌دهند (Tremaine و همکاران، 1976).

زیست‌شناسی و اکولوژی:

CRSV یک مشکل ثابت و پایدار در تأسیسات تجاری میخک است. ویروس به عنوان یک مشکل عمده در سال‌های اخیر به دلیل اقدامات کنترلی هشیارانه و موثر کاهش یافته است (لومل و همکاران، 1983a). کارخانه‌های بلوک هسته‌ای آلوده، که قلمه‌های تولیدی از آنها گرفته می‌شود، به عنوان منابع تلقیح ویروس در گلخانه‌های تجاری عمل می‌کنند. روگینگ، انتخاب، نمایه‌سازی و کشت نوک مریستم همگی به طور موثر برای اطمینان از عاری بودن این گیاهان ذخیره از همه ویروس‌ها، از جمله CRSV استفاده می‌شوند (Rybalko and Kharuta, 1978; Koev et al., 1983). CRSV در میخک با تکثیر بی‌دقت و تماس با برگ و ریشه گسترش می‌یابد. در محصولات باغی مشاهده شده است که آلودگی به نماتد باعث افزایش بروز CRSV می‌شود (Kegler and Kegler, 1981). اقدامات فرهنگی و مواد شیمیایی که جمعیت نماتدها را کنترل می‌کنند، گسترش CRSV را در محصولات باغی کنترل می‌کنند.

CRSV یک پاتوژن اقتصادی مهم میخک‌های تجاری است. میخک‌های آلوده به CRSV به تنهایی یا در ترکیب با هر یک از چندین ویروس دیگر، گل‌های غیرقابل عرضه با کیفیت پایین تولید می‌کنند. برنامه‌های نمایه‌سازی و ریشه‌کشی گسترده برای حذف CRSV از تأسیسات تجاری میخک استفاده می‌شود. اگرچه CRSV زمانی به طور گسترده در میخک‌ها توزیع شده بود و تقریباً در همه جا وجود داشت، از زمان معرفی ELISA، شیوع ویروس به طور قابل توجهی کاهش یافته است (لومل و همکاران، 1983a; Valenzuela و Pizano, 1992). به نظر می‌رسد CRSV در حال حاضر تنها در تأسیسات تولید میخک که نگهداری ضعیفی دارند وجود دارد، جایی که هیچ نظارت مستمری برای ویروس برقرار نیست و خود تکثیر از گیاهان مادری آلوده رخ می‌دهد.

در اروپای شرقی و مرکزی، CRSV طیف وسیعی از محصولات باغی و انگور را آلوده می‌کند. با این حال، نقش CRSV در بیماری‌های مهم اقتصادی این محصولات به طور کامل ثابت نشده است (هیروکی، 1987). درختان مریض باغ علاوه بر داشتن تیرهای پایین CRSV، همیشه به یک یا چند ویروس دیگر آلوده می‌شوند.

انتقال پاتوژن

دیانتوویروس‌ها از طریق بذر، حشرات یا قارچ‌های ساکن در خاک منتقل نمی‌شوند (هیروکی، 1987). با این حال، سردرگمی در مورد اینکه آیا دیانتوویروس‌ها می‌توانند از گیاهی به گیاه دیگر توسط نماتدها منتقل شوند وجود دارد. گزارش‌های اولیه نشان می‌دهد که CRSV می‌تواند توسط چندین گونه نماتد از جمله *Longidorus elongatus* و *L. macrosoma* و *Xiphinema diversicaudatum* منتقل شود (Fritzsche and Schmelzer, 1967; Kegler et al., 1977). این داده‌ها تمایل داشتند مشاهدات را تأیید کنند که بیماری‌های CRSV به طور گسترده‌تری در باغ‌ها و تاکستان‌ها پخش می‌شوند که خاک با نماتدهای ناقل ویروس شناخته شده آلوده شده بود (Kleinhempel et al., 1980). با این حال، گزارش‌های اخیر نشان می‌دهد که ذرات CRSV مستقیماً از ریشه‌های آلوده به خاک رها می‌شوند. سپس انتقال گیاه به گیاه می‌تواند به صورت غیرفعال از طریق خاک در غیاب یک ناقل بیولوژیکی رخ دهد (کگلر و کگلر، 1981; براون و تروگیل، 1984). این انتقال غیر بیولوژیکی توسط مشاهداتی که CRSV را می‌توان در کانال‌های زهکشی پایین دست باغ‌های آلوده به ویروس کونینگ و همکاران، 1988، 1989 شناسایی کرد، پشتیبانی می‌شود. احتمالاً بیماری از طریق زخم ریشه رخ می‌دهد. کلونیزاسیون نماتد و قارچ خاک ریشه با ایجاد مکان‌های ورود ویروس، احتمال انتقال دیانتوویروس‌ها را در خاک افزایش می‌دهد، اما انتقال کاملاً به این امر وابسته نیست. بنابراین، دیانتوویروس‌ها برای انتقال خاک به ناقل بیولوژیکی نیاز ندارند.

دیانتووایروس ها به راحتی به صورت مکانیکی قابل انتقال هستند (کاسانیس، 1955). در طبیعت، دیانتووایروس ها از طریق تماس فیزیکی یا خاک آلوده از گیاهی به گیاه دیگر منتقل می شوند. علاوه بر این، انتشار CRSV در میخک به احتمال زیاد به دلیل تکثیر رویشی است (لومل و همکاران، 1983b).

علائم خسارت:

علائم در سیب زمینی بسته به سویه ویروس، رقم سیب زمینی و شرایط محیطی متفاوت است. آنها از موزاییک خفیف تا شدید با نکروز نکروزه، پیچ خوردگی و نکروز نوک برگ متغیر هستند. به نظر می رسد یک نوسان روزانه گسترده در دما، به ویژه شرایط سرد، به نفع بیان علائم در گیاهان آلوده در حال رشد در ارتفاعات است. علائم شدید نیز در بیماری های مخلوط با سایر ویروس های سیب زمینی ایجاد می شود (جونز و فریبورگ، 1978). علائم در ulluco مشاهده نشد (LizJrraga et al., 1996).

علائم توسط بخش آسیب دیده گیاه

برگ: الگوهای غیر طبیعی.

از شش تا هشت ویروس اصلی میخک ها، CRSV تنها ویروسی است که لکه های حلقه نکروز متحدالمرکز بسیار تشخیصی و قابل تکرار را در چندین میزبان تشخیصی از جمله *Gomphrena globosa*, *Dianthus barbatus* و *Nicotiana clevelandii* ایجاد می کند (Kowalska, 1972). CarMV1972 (تقریباً در همه جا در میخک ها وجود دارد، در نتیجه CRSV اغلب در میخک ها به عنوان یک بیماری مخلوط با CarMV وجود دارد (Kemp 1964, Hollings and Stone, 1965). این دو ویروس از نظر سرولوژیکی متمایز هستند (لومل و همکاران، 1982). CRSV را فقط می توان بطور قطعی از CarMV از نظر ایمونولوژیکی متمایز کرد. در شرایطی که آنتی بادی اختصاصی CRSV در دسترس نباشد، ویروس را می توان با تلقیح *Dianthus barbatus* و/یا *Gomphrena globosa* و مشاهده نقاط حلقه هم مرکز تشخیصی با اطمینان معقول شناسایی کرد. تشخیص و تشخیص بیماری CRSV با استفاده از میکروسکوپ الکترونی توصیه نمی شود زیرا هر دو CRSV و CarMV مورفولوژی ذرات یکسان دارند (لومل، 1995).

موثرترین کنترل برای CRSV، بهداشت در طول تکثیر گیاه است. در میزبان هایی که به صورت رویشی تکثیر می شوند مانند میخک و درختان میوه، ریشه کنی CRSV در شاخه های گیاهی یا مرستم با شیمی درمانی و گرما درمانی به طور معمول برای تولید ذخایر هسته ای بدون ویروس تایید شده انجام می شود که سپس به صورت تجاری تحت یک رژیم بهداشتی دقیق تکثیر می شود. تولید از ذخایر هسته ای عاری از ویروس همراه با نظارت مداوم برای بیماری CRSV توسط ELISA، تولید میخک های تجاری بدون CRSV را تضمین کرده است (van Ruiten, 1987). استقرار تقریباً جهانی یک برنامه تکثیر میخک تایید شده بدون ویروس، تضمین کرده است که CRSV به اشکال اپیدمی بازنگردد (Ebbels, 1979).

Phaseolus vulgaris, *Gomphrena globosa*, *Dianthus barbatus* - ضایعات کلروتیک و نکروز موضعی و سیستمیک حلقه ها و لکه ها.

Tetragonia tetragonioides, *C. quinoa*, *Chenopodium amaranticolor* - ضایعات نکروزه، معمولاً سیستمیک نیستند.

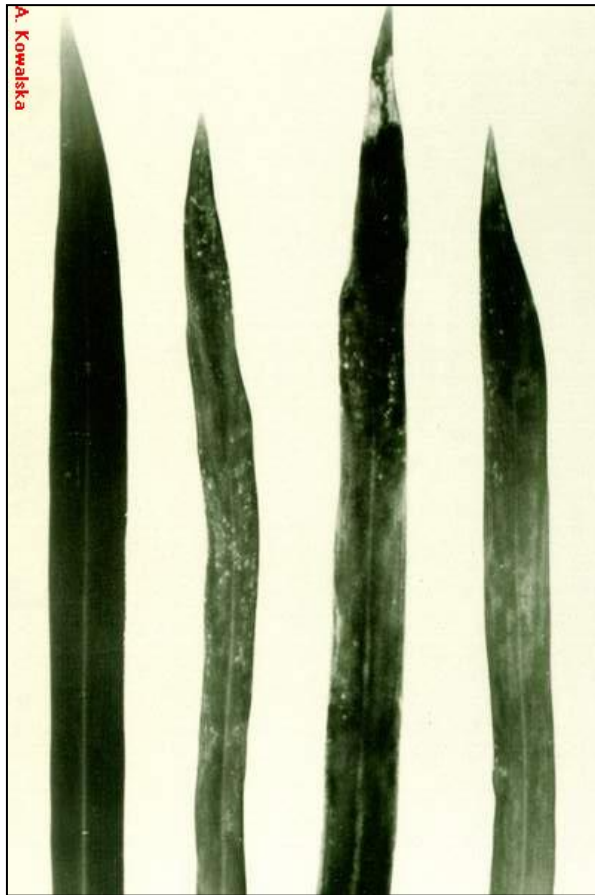
Vigna unguiculata - ضایعات موضعی نکروزه، لکه بینی سیستمیک، فلک شدن و اعوجاج نکروزه.

CRSV symptoms on *Dianthus barbatus* leaf

Local lesions induced by CRSV on *Gomphrena globos*

Systemic symptoms of CSRV on *Dianthus caryophyllus*

citrus (*Citrus spp. L.*) Carnation Ringspot Virus Dianthovirus CRSV on

راههای انتقال و انتشار:

این ویروس توسط یک ناقل منتقل می شود. یک نماتد (فریتچه و همکاران (1979)، ترودگیل و همکاران (1983)). *Xiphinema diversicaudatum* و *L. macrosoma Longidorus elongatus* گزارش شد، اما مورد سوال قرار گرفت. ویروس منتقل شده از طریق تلقیح مکانیکی؛ از طریق پیوند منتقل می شود. از طریق تماس بین گیاهان منتقل می شود. از طریق بذر منتقل نمی شود

هیچ مدرکی مبنی بر اینکه CRSV از طریق بذر است وجود ندارد، به استثنای مطالعه‌ای که در آن جنین‌های سوماتیک ارقام میخک بر اساس دات بلات و سنجش ELISA با CRSV آلوده شدند (Young et al., 1997).

. قطعات گیاهی که می توانند آفت را در تجارت/حمل و نقل حمل کنند

- گل / گل آذین / مخروط / کاسه گل: در داخل حمل می شود. قابل مشاهده با چشم غیر مسلح
- برگ: در داخل بدن حمل می شود. قابل مشاهده با چشم غیر مسلح
- نهال/گیاهان ریز ازدیاد: تولید داخل. قابل مشاهده با چشم غیر مسلح
- ریشه ها: در داخل متحمل می شوند. نامرئی
- ساقه (بالای زمین) / ساقه / تنه / شاخه: حمل داخلی. نامرئی

اجزای گیاهی که برای حمل آفت در تجارت/حمل و نقل شناخته نشده اند

- پوست
- پیاز / غده / بنه / ریزوم
- میوه ها (شامل غلاف)
- رشد گیاهان همراه متوسط
- دانه های واقعی (شامل دانه ها)
- چوب

اقدامات قرنطینه ای:

تمام گونه های *Dianthus* قرنطینه شده و برای CRSV در شیلی، چین، مجارستان، کره و سریلانکا مورد سنجش قرار می گیرند. ایالات متحده نیاز به قرنطینه پس از ورود برای گونه های *Dianthus* دارد. از همه کشورها به جز کانادا در صورت تایید وزارت کشاورزی، شیلات و مواد غذایی عاری از پاتوژن بر اساس بررسی بصری و نمایه سازی ذخایر اصلی، دیانتوس را می توان بدون ورود پس از ورود از بریتانیا وارد کرد. چندین (3-9) خانواده مستعد. گیاهان آلوده تجربی عمدتاً ضایعات موضعی کلروتیک و نکروزه حلقه ها و لکه هایی را نشان می دهند که گاهی اوقات سیستمیک هستند.

روشهای ردیابی و بازرسی:

مطمئن ترین و دقیق ترین روش ها برای تشخیص و شناسایی CRSV بر اساس سرولوژی Lommel et al., 1983a, b Valenzuela and Pizano, 1992 است. رودونی و همکاران، (1994). CRSV یک ایمونوژن متوسط تا قوی است و آنتی سرم های پلی کلونال با کیفیت بالا برای سنجش تشخیص مبتنی بر سرولوژی در دسترس هستند (Hiruki, 1987). انتشار دوگانه آگار (Kowalska, 1972) و چندین فرمت (ELISA (Lommel et al., 1982) توسعه یافته اند و در شناسایی CRSV موثر هستند. تعدادی از تولیدکنندگان تجاری میخک در مقیاس بزرگ ELISA را برای نظارت مستمر برای CRSV و همچنین تعدادی دیگر از ویروس ها در بلوک مادر و در گل میخک های تولیدی راه اندازی کرده اند. همانطور که قبلاً گفته شد، CRSV در همان جنس قرار دارد و در نتیجه به موزاییک نکروزه شبر قرمز و دیانتوویروس های موزاییک نکروزه شبر شیرین مربوط می شود. CRSV از نظر نام فقط به ویروس لکه حلقه ای ایتالیایی میخک که در جنس *Tombusvirus* است شبیه است (روسو و همکاران، 1987). CRSV به طور بالقوه می تواند با کارموویروس خالدار میخک (*CarMV*) اشتباه گرفته شود. *CarMV* به طور گسترده در میخک های تجاری توزیع می شود (لومل و همکاران، 1983a). در نتیجه، CRSV و *CarMV* اغلب به صورت بیماری های مختلط رخ می دهند (کمپ، 1964؛ هالینگز و استون، 1965). CRSV و *CarMV* با میکروسکوپ الکترونی با رنگ منفی قابل تشخیص نیستند، اما از نظر سرولوژیکی متمایز هستند. *CarMV* گونه ای از جنس *Carmovirus* ویروس های گیاهی است که مانند *Dianthoviruses* از خانواده *Tombusviridae* نیز می باشد.

ردیابی بیماری با بررسی گیاه میزبان و تست های سرولوژی جهت ردیابی بیماری

منابع:

CAB International. 2025. Crop Protection Compendium. 2025 Edition . CAB, International . Wallingford, Oxon, UK.

<http://www.forestryimages.org/browse/detail.cfm?imgnum=5384567>

<http://www.plantwise.org/KnowledgeBank/Datasheet.aspx?dsid=14599>

<http://pvo.bio-mirror.cn/descr152.htm>